

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**D. Lavrentii Heisteri Profess. Pvbl. Helmstadiensis
Academ. Caesar. Regiae Lodin. Ac Berolin. Collegae
Compendivm Anatomicvm Totam Rem Anatomicam
Brevissime Complectens**

Cvm Figvris Aeneis

Heister, Lorenz

Norimbergae, MDCCXXXII.

VD18 90513142

De Osteologia, & quidem primo De Ossibvs In Vniversvm.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9909

DE OSTEОLOGIA,

& quidem primo

DE OSSIBVS IN VNIVERSVM.

36. **Q**ui corporis humani perfectam cognitionem desiderat, ante omnia exactam eius ossium sibi comparet notitiam.

37. Obiectum osteologie sunt ossa (§ 31) ex- *obiectum.*
ficcata & recentia, adultorum & infantum :
quo etiam *periostium, medulla, ligamenta & cartilagines* pertinent.

38. Compages aut coniunctio artificialis of- *sceleton.*
sium, naturali similis, vel etiam connexio eorum
per ligamenta naturalia, ablatis carnibus &
membranis sine coctione, *sceletus* vel *sceleton*
appellatur: atque hoc quidem naturale ; illud,
artificiale.

39. Considerantur ossa ve *theoretice* vel *pra- consideratio*
etice; priori modo : si tantum conformatio- *duplex.*
nem externam & usum eorum perpendimus ; po-
steriori vero, si 1. ad interiora lustranda, dif-
fringuntur ; 2. si, ad articulorum structuram no-
scendam, ligamenta circa juncturas in cadave-
ribus dissecantur ; & 3. si ad conservationem,
aut *sceleton* exstruendum, præparantur.

40. *Substantia* ossium considerari potest vel *substantia*
chemice, vel anatomice; hoc, in embryonum
& infantum; illud, in adultorum ossibus, me-
lius peragitur.

41. Si examini *ehemicō* in retorta subiiciuntur, *consideratio*
observatis ignis gradibus, producuntur, *tin chemi-*
aqua, sal, spiritus, oleum; remanente *substantia* ter-
rea in retorta, figuram ossium adhuc retinente,
ca.
sed

sed fragili : spiritus vero rursus in aquam, sal & oleum, resolvi potest; hinc ossa ex quatuor constantiis principiis, sive elementis, arctissime in duram talem substantiam compactis.

consideratio anatomicas.

42. Si anatomico cultro examinantur, pri-
mum in generationis principio *membranas molles* æmulantur *a*), quæ ex variis fibris & vasibus subtilissimis sunt compositæ, a quibus suum incrementum & nutrimentum capiunt. Hæ fibrae & membranae, lympha in eis inspissata, sensim fi-
unt duriores & quasi cartilagineæ, atque lamel-
las componunt: primis vero lamellis varia de-
inde nova fibrarum & lamellarum sensim indu-
cuntur strata sive plana *b*), quæ tandem firmiora reddita, & ope fibrillarum obliquarum, transversarum, claviculis quasi similium *c*), ar-
ctius compacta, os tandem constituunt:
quod, quo crassius, eo plures fibrae & lamellæ
sibi invicem incumbunt, foraminula & inter-
stitia relinquentes, recta, obliqua, longitudi-
nalia, transversa, succo pingui medulloso re-
pleta. *d*)

differentias.

43. Differunt ossa quantitate, cavitatibus,
figura & usu, ut ex specialiori consideratione
manifestum erit: sed antequam ad hanc acce-
damus, *generalia* adhuc *quædam* de ossibus præ-
mittamus, necesse est.

*generalia
de ossibus.*

44. In quovis osse consideranda occurunt, 1.
os ipsum, 2. cavitates in eo occurrentes, 3. os-
sium coniunctiones, & 4. usus.

45. In

a) vid. *Harveus de Gener. animal. Exercit. LVI. Kerkring. Osteogenia foetus. Ruysschius Thesaur. Anat. VI. Tab I. II & III. b) Malpighius Anatome plantarum. c) Gagliardi Anat. ossium part. I, cap. obs, II. d) Havers Osteologia,*

45. In osse ipso consideramus tria, 1. corpus ossis, quod *diaphysis* audit Galeno e); 2. apophyses; 3. epiphyses.

46. *Diaphysis*, sive *corpus ossis*, dicitur pars ossis principalis & maxima, quæ in pueris primum indurescit, & reliquarum quasi fundatum est. Adeoque eius substantia tamen externe, quam interne probe consideranda est, ut de natura eius tanto melius iudicare valeamus.

47. *Apophysis* est ossis protuberantia sive ex-*apophysis* crescentia ex corpore (46) enata, cuius vera pars est continua, uti ramus pars continua arboris, interea tamen eius substantia semper magis spongiosa est, quam reliqui ossis.

48. Varia hæc habet synonyma: nam processus, prominentia, protuberantia, eminencia, tuberculum, tuberositas &c. idem (47) fere significant Anatomicis.

49. Ob varium situm, usum, & figuram, varia recepit cognomina: alia enim coracoides, mammillaris vel mastoides, glenoides, coronoides, styloides, condyloides, pterygoides, odontoides, sive dentiformis, anchoroides, spinosa, recta, obliqua, transversa, superficialis &c. dicitur; quædam caput, collum sive cervix, condylus, corone, spina, supercilium vel labrum, trochanter &c. appellatur: ut in speciali ossium demonstratione indicabuntur singulæ.

50. Usus apophysium generalis est 1. ad meliorem articulationem facere, sive ea sit cum vel sine motu, 2. muscularis originem & insertionem

e) Administr. Anat. V.

tionem præbere commodiorem, eorumque sæpe vim augere 3. defendere alias partes. Specialis vero usus in privato ossium examine indagabitur.

epiphysis.

51. *Epiphysis* (45.) est ossiculum ossi maiori vel principali (46) interventu cartilaginis adnatum: cui in iunioribus non est continua, sed mediante cartilagine tantum contigua; hinc etiam ossis *appendix* dicitur.

52. Præcipua circa epiphyses notanda sunt:
1. In infantibus eas omnes esse cartilagineas; quæ quidem sensim indurescunt, attamen semper spongiosæ manent. 2. Pleraque in adultis degenerare in apophyses. 3. Non concrescere per planam superficiem, sed per inæqualem, sive mutuum ingressum cum corpore ossis. 4. Earum coniunctionem & naturam melius patere in iuniorum ossibus, quam adultorum: 5. Circa hunc coalitum corpus ossis quoque esse spongiosum & tenerrimum.

53. *Usus epiphysum* (51) in adultis & infantibus varius est.

54. *In adultis* 1. ossibus medullosis pro operculo esse videntur, ne medulla effluat, aut nimis facile transudet. 2. Fabricæ articulorum cum motu amplitudine sua famulantur, ut motus certior esse possit. 3. Cellulis suis confidunt ad levitatem ossium. 4. Prominentiis suis circa tendines vim muscularum augent. 5. Muscularum extremitatibus locum insertio-
nis ampliorem præbent. 6. Ligamentis, quæ articulationibus inserviunt, firmiorem cohæsionem largiuntur, & introitum concedunt va-
fis sanguiferis.

55. *Usus*

55. *Vsus in infantibus* sunt: 1. ut hi ob molitatem epiphysium in utero melius complicari, & in angustiori spatio contineri queant. 2. Vt ossa, quamdiu homo crescit, commodius elongari & ad debitam magnitudinem extendi possint. 3. Vt in pueris impedian frequentiores fracturas, quæ alias sæpius & faciliter acciderent in frequenti ipsorum lapsu.

56. *Cavitates* (44) aliæ articulationum gratia *cavitates*, factæ sunt, aliæ vero ob alias causas. Piores vel *cotyle*, sive *acetabulum*, vel *glenæ* vocantur, in ossibus recentibus profundiores existentes, quam in exsiccatis: ob eminentias cartilagineas in his ablatas, quibus firmior fit articulatio. Humorem continent oleosum, mucosum, ex peculiaribus glandulis, *mucosis* sive *mucilaginosis* dictis a), & ligamentis b) articulorum (forte etiam ex ipsa medulla) secretum: qui ossa, promoto faciliori, lubricat.

57. *Cavitates articulationibus non inservientes* sunt vel internæ, vel externæ. Illæ, si maiores, *medullam*; si minores, *succum rubrum medullosum* sive oleosum continent, & cellulæ seu *cavernulae ossium* vocantur.

58. *Externe*, pro diversitate figuræ, fovea, fossa, foramen, canalis sive ductus, sinus, sulcus, incisura &c. audiunt.

59. *Ossium coniunctiones sive articuli* (44), de
B qui-

a) *Havers loc. cit.* b) Ex ligamentis etiam hunc humorem ex parte secerni iudico, licet *Haverus* hic de re silent, quia glandulæ illæ non in omnibus articulis demonstrari possunt, & membranaceæ partes, quales etiam ligamenta sunt, aliis in locis certos humores secernunt.

quibus plerique Autores ante sceleti sive ossium specialem explicationem agunt, a tyronibus, meo quidem iudicio, recte percipi vix possunt, nisi prius speciali ossium notitia instructi sint; idcirco de illis in fine huius osteologiæ dicturi sumus, & iam ad *sceleti* (38) explicationem progressimur.

DE SCELETO.

divisio.

60. *Dividitur* sceleton in truncum & extremitates seu artus. Truncus constat ex capite, spina dorsi, ossibus pectoris atque innominatis.

61. *Caput* est, quod supremæ colli vertebræ insistit; ac dividitur vulgo in *cranium*, & faciem sive *maxillas*: quibus vero etiam os hyoides addi potest.

de cranio.

62. *Craniu*m, quod & *calvaria* dicitur, est pars capitis, magnam illam osseam cavitatem efficiens, quæ cerebrum alias includit: adeoque omnia ossa, quæ ad hanc cavitatem conficiendam conspirant, *ossa cranii* nobis vocantur.

63. In eo generatim consideramus figuram ovalem, superficiem exteriorem convexam & interiorem concavam; magnitudinem, crassitatem inæqualem; substantiam, ex duplice tábula sive lamella, interiori & exteriori, cum interiecta *diploë*, sive *meditullio*, constantem; compositionem ex diversis ossibus; connexiōnem per suturas; usus.

64. *Ossa* huius (62) octo sunt: nimirum os frontis, duo parietalia, duo temporum, occipitale, sphenoides, & ethmoides. a)

65. Os

a) Ossibus cranii nonnulli Autores varia adhuc alia adscribunt